

Однією з умов виконання страховиком своїх зобов'язань є його фінансова стійкість і платоспроможність. Якщо фінансова стійкість говорить про здатність страхової організації виконувати свої зобов'язання всім наявним у неї капіталом, то платоспроможність - про здатність виконати зобов'язання в будь-який момент часу. Стан стійкості або нестійкості страхової компанії формується під впливом внутрішньо системних і позасистемних чинників, різних за характером (економічні, політичні, демографічні, іт.д.) і за ступенем їх впливу. Класифікація факторів, що визначають фінансову стійкість страхової компанії, може бути корисною і при розробці методології регулювання стійкості страховика.

#### **Список використаних джерел:**

- 1.Мірошниченко Я. С. Аналітичний огляд фінансових ризиків за 2018 рік / Мірошниченко Я. С., 2019. – 25-49с.
- 2.НейманДж. Теорія ігор і економічна поведінка / НейманДж., Моргенштерн О., 2009. – 156-175с.
- 3.Нікуліна М.М. Страхування. Наук. посібник / Нікуліна М.М., Березина С.В., 2017.
4. Журавка О.С. Аналіз сучасного стану страхового ринку України / Журавка О.С.. // Ефективна економіка. – 2017. – №3.
5. Яшина Н.М. Страховий портфель як основа забезпечення фінансової стійкості страхової організації / Яшина Н.М.. // Фінанси і кредит. – 2016. – №20. – С. 84–87.

**УДК 658.15**

*Недосип В.О.,  
Барабась Д.О.*

*к.е.н, доцент кафедри менеджменту  
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

#### **Фінансовий контролінг як ефективний інструмент забезпечення конкурентоспроможності підприємства**

Фінансова стабільність є однією із найважливіших умов стійкості підприємства та його розвитку в сучасних мінливих умовах з високим ступенем

невизначеності. На жаль, традиційні методи управління фінансами можуть не давати вичерпну інформацію про фінансовий стан підприємства. У зв'язку з цим сучасні організації мають впроваджувати принципово нові інструменти, які здатні інтегрувати планування, аналіз, контроль та процеси обробки фінансової інформації.

Фінансовий контролінг – це контролююча система, що забезпечує концентрацію контрольних дій на найбільш пріоритетних напрямках фінансової діяльності підприємства, своєчасне виявлення відхилень фактичних її результатів від прогнозованих та прийняття оперативних управлінських рішень, що забезпечують її нормалізацію [2]. Такий контролінг, маючи на меті оптимізації економічної діяльності, орієнтований в часі на сьогодення і майбутнє, тоді як, наприклад, фінансовий облік - на минуле і сьогодення, виконуючи функцію контролю. Фінансовий контролінг спрямований на інформаційну підтримку фінансових рішень, які передбачають використання аспектів бюджетування, планування та прогнозування, управлінського обліку, діагностики фінансового стану, управління відносинами з інвесторами та фінансовими ризиками підприємства, внутрішнього контролю, які в сукупності забезпечують координацію окремих підсистем управління й зорієнтовані на оптимізацію прийняття обґрунтованих фінансових рішень і зростання вартості компанії. Тож використання контролінгу дозволяє своєчасно інформувати керівництво організації щодо стану, проблем, їх причин, наслідків та можливих шляхів вирішення. Саме напрацювання такої інформаційної підтримки для топ-менеджменту дозволяє забезпечити стабільне функціонування та розвиток підприємства, що сприяє підвищенню його конкурентоспроможності.

Сьогодні думки науковців різняться стосовно виділення переліку функцій фінансового контролінгу. Переважна більшість виділяє інформаційні функцію контролінгу. Серед інших функцій, щодо яких автори не мають єдиної думки, планування, облік, аналіз, контроль та координація [1, с.88]. Таким чином, переслідуючи досягнення поставлених підприємством цілей, контролінг виконує наступні функції: координація управлінської діяльності щодо досягнення цілей

підприємства; інформаційна і консультаційна підтримка прийняття управлінських рішень; створення і забезпечення функціонування загальної інформаційної системи управління підприємством; забезпечення раціональності управлінського процесу. Імплементація даних функцій та завдань контролінгу дозволяє відслідковувати можливості та загрози щодо досягнення підприємством його стратегічних цілей та створює передумови для нарощування його конкурентоспроможності.

Фінансовий контролінг передбачає ефективну реалізацію таких процедур:

- забезпечення прийнятного рівня платоспроможності та ліквідності підприємства;
- контроль грошового потоку;
- формування прогнозованих балансів і бюджетів;
- формування системи фінансових показників;
- моніторинг найбільш значущих фінансових індикаторів;
- удосконалення системи управління з урахуванням відхилень фінансових показників.

Формування системи фінансового контролю включає наступні етапи:

1. Встановлення об'єкту контролінгу.
2. Конкретизація видів та сфер контролінгу.
3. Визначення системи ключових показників, що будуть відслідковуватися, та їх ранжування за значущістю [3, с.224].

Успішне впровадження системи фінансового контролінгу на підприємстві дозволяє попередити ряд проблем та вирішити наступні завдання: скорочення неконтрольованої дебіторської заборгованості; ідентифікація недоліків управління витратами; виявлення недоліків системи фінансової звітності; скорочення неконтрольованої дебіторської заборгованості; запобігання нестачі оборотних коштів; підвищення платіжної дисципліни зокрема та конкурентоспроможності підприємства в цілому [4, с.176].

Таким чином, забезпечення стабільного функціонування та високих темпів розвитку підприємства в умовах висококонкурентного середовища визначається

його фінансовою стійкістю та потенціалом, що в свою чергу неможливі без якісного управління фінансами. Впровадження системи фінансового контролінгу дозволяє ефективно організувати фінансову діяльність підприємства, запобігаючи виникненню кризових явищ, та підвищити його конкурентоспроможність.

#### **Список використаних джерел:**

1. Васильєва Т.А. Фінансовий контролінг як інструмент управління економічними процесами на підприємстві / Т.А. Васильєва, О.В. Рябенков. – Вісник Української академії банківської справи, 2014. – Вип №1(36).– С. 84-90.
2. Майер Э. Контроллинг как система мышления и управления: пер. с нем. / Э. Майер. – Москва: Финансы и статистика, 1993. – 96 с.
3. Зборовська О.М. Особливості побудови системи фінансового контролю на підприємстві / О.М. Зборовська, О.Д. Годес // Теоретичні та практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності. – 2013. – Вип №1. – С. 222-225.
4. Погорєлов І.М. Фінансовий контролінг як основа ефективного управління фінансами підприємства / І.М. Погорєлов, А.В. Сахно. – Вісник КПІ, 2009. – Вип. №34. – С. 173-177.

**УДК 368.01**

***Осипова В.П.,***

*студентка б курсу центру заочної форми навчання  
Одеського національного економічного університету*

#### **Фінансовий результат фінансової установи в Україні**

У процесі вивчення нормативно-правових актів виявлено, що вітчизняне законодавство не розглядає термін «фінансові результати». Так, Положення (стандарт) бухгалтерського обліку З «Звіт про фінансові результати» містить лише поняття «прибуток» і «збитки» [1]. Разом з тим, термін «фінансові результати» застосовується в бухгалтерському обліку, Плані рахунків.

У податковому законодавстві також немає чіткості у трактуванні поняття «фінансові результати». Податковий кодекс не розмежовує терміни «фінансові